

PHẬT NÓI TRAI KINH

Hán dịch: Đời Ngô_ Nước **Nguyệt Thị** (Kuşana) Cư Sĩ CHI KHIÊM
Việt dịch: HUYỀN THANH

Nghe như vậy. Một thời Đức Phật ngự tại cung điện trong nhà vị Thừa Tướng ở phía Đông thành **Xá-Vệ** (Śrāvastī). Bà mẹ của vị Thừa Tướng tên là **Duy-Da** (Vaiśa). Sáng sớm thức dậy, bà tắm gội, mặc áo lụa màu, cùng với các con dâu đi ra ngoài. (*Đến nơi Đức Phật ngự*) cúi đầu lễ bàn chân của Đức Phật rồi ngồi một bên.

Đức Phật hỏi Duy Gia: “Vì sao sáng sớm đã tắm gội?”

Bà thưa rằng: “Muốn cùng với các con dâu, đều thọ nhận Trai Giới”

Đức Phật nói: “**Trai** (Uposadha, hay Upavāsa: Ý thanh tịnh, hoặc nói là sám hối tội chướng) có ba hạng, bà ưa thích **Trai** của nhóm nào?”

Duy Gia quỳ thẳng lưng nói: “Nguyện nghe thế nào là **ba Trai**?”

Đức Phật nói: “Một là **Mục Ngưu Trai** (Phép trì Trai như người chăn bò), hai là **Ni Kiền Trai** [Phép trì Trai của **Ni Kiền** (Nirgrantha: tên gọi chung của hàng ngoại đạo xuất gia)], ba là **Phật Pháp Trai** (trì Trai theo Phật Pháp)

— **Mục Ngưu Trai**. Như người chăn bò mong cầu được nước, cỏ, thức ăn uống tốt lành để nuôi con bò ấy. Chiều tối trở về, suy nghĩ xem cánh đồng nào được phong nhiêu đợi lúc rạng sáng, lại đến chỗ ấy. Nếu Tộc Tính nam nữ đã thọ nhận Trai Giới mà Ý còn để tại nhà ở, **lợi dục** (tính tham lam), sản nghiệp với nghĩ nhớ đến thức ăn uống ngon để nuôi dưỡng thân, thời điều này như là Ý của người chăn bò kia, chẳng được Phước lớn, chẳng phải là sáng suốt lắm.

— **Ni Kiền Trai**. Ngay ngày 15 của tháng là lúc Trai Giới. (*những người ngoại đạo*) nằm ép mình xuống đất thọ nhận Trai Giới, vì các vị Thần bên trong mười **do diên** (Yojana: do tuần) vái lạy rằng: “Ngày nay tôi trì Trai, chẳng dám làm ác; chẳng gọi là có nhà, người kia với tôi không có thân quen; vợ, con, tôi tớ chẳng phải là cái có của tôi, tôi chẳng phải là chủ của họ”. Song, cái học ấy chỉ là văn sang, chất hèn, không có Tâm chính đúng. Đến ngày mai, đối đãi nhau gọi là **có như việc cũ**. Trì Trai như kẻ kia, chẳng được Phước lớn, chẳng phải là sáng suốt lắm.

— **Phật Pháp Trai**. Đệ Tử trong Đạo, vào sáu ngày Trai của tháng, thọ nhận tám Giới. Nhóm nào là tám?

Giới thứ nhất: Giữ trọn hết một ngày một đêm, Tâm như **bạc Chân Nhân** (*người đã chứng được Chân Lý*). Không có ý giết chóc, **nghĩ thương yêu giúp đỡ** (từ niệm) chúng-sinh, chẳng được cướp hại loài có thân mềm ngoạ; chẳng dùng thêm dao, gậy. Nghĩ muốn điều an lành lợi ích, đừng trở lại làm việc giết chóc. Như Giới trong sạch, dùng **nhất Tâm** (Eka-citta: chỉ Chân Như, Tâm của Như Lai Tạng, nguyên lý căn bản của vạn hữu trong vũ trụ. Hoặc chỉ sự vắng lặng) luyện tập.

Giới thứ hai: Giữ trọn hết một ngày một đêm, Tâm như **bạc Chân Nhân**. Không có Ý tham lam chiếm lấy, nghĩ nhớ **bổ thí**, nên vui vẻ đem cho cùng với tự tay mình đem cho, trong sạch đem cho, cung kính đem cho. Chẳng vì mong cầu mà đem cho, trừ bỏ ý tham lam keo kiệt. Như Giới trong sạch, dùng **nhất Tâm** luyện tập.

Giới thứ ba: Giữ trọn hết một ngày một đêm, Tâm như **bạc Chân Nhân**. Không có Ý dâm dục, chẳng nghĩ nhớ phòng-thất; tu trì **Phạm Hạnh** (Brahma-caryā), không

làm điều Tà Dục và Tâm chẳng tham hình sắc. Như Giới trong sạch, dùng **nhất Tâm** luyện tập.

Giới thứ tư: Giữ trọn hết một ngày một đêm, Tâm như **bạc Chân Nhân**. Không có nói dối, Ý nghĩ nhớ chí thành an định, nói năng nhỏ nhẹ (từ ngôn), chẳng làm điều dối trá, **Tâm miêng** hợp với nhau. Như Giới trong sạch, dùng **nhất Tâm** luyện tập.

Giới thứ năm: Giữ trọn hết một ngày một đêm, Tâm như **bạc Chân Nhân**. Chẳng uống rượu, chẳng say sưa, chẳng mê loạn, chẳng đánh mất ý chí, trừ bỏ Ý phóng dật. Như Giới trong sạch, dùng **nhất Tâm** luyện tập.

Giới thứ sáu: Giữ trọn hết một ngày một đêm, Tâm như **bạc Chân Nhân**. Không có Ý cầu an, chẳng dính mắc với hoa hương, chẳng bôi phấn sáp, chẳng làm việc ca múa, xướng nhạc. Như Giới trong sạch, dùng **nhất Tâm** luyện tập.

Giới thứ bảy: Giữ trọn hết một ngày một đêm, Tâm như **bạc Chân Nhân**. Không có Ý cầu an, chẳng nằm giường tốt, nên nằm giường thấp, chiếu cỏ, trừ bỏ sự nằm ngủ, nghĩ nhớ đến **đường lối mà Kinh Điển đã nói** (Kinh Đạo). Như Giới trong sạch, dùng **nhất Tâm** luyện tập.

Giới thứ tám: Giữ trọn hết một ngày một đêm, Tâm như **bạc Chân Nhân**. Vâng theo Pháp ăn đúng Thời; ăn ít để kèm chế Thân, qua giờ Ngọ thì sau đó chẳng được ăn. Như Giới trong sạch, dùng **nhất Tâm** luyện tập.

_ Đức Phật bảo Duy Na: “Ngày **thọ Trai**, nên luyện tập **năm Niệm**. Thế nào gọi là năm ?

1_ Nên **niệm Phật** (Buddhānusmṛti). Đức Phật là **Như Lai** (Tathāgata: Bạc đã đến như thế, tức là bạc nương theo sự thật mà đến mà thành tựu Chính Giác), là **Chí Chân** [Bạc lia hẳn tất cả điều hư ngụy, tức **A La Hán** (Arhat)], là **Đẳng Chính Giác** (Samyak-sambuddha: Bạc chân chính hiểu biết đúng tất cả các Pháp), là **Minh Hạnh Túc** (Vidyā-carāṇa-saṃpanna: Bạc có đầy đủ Trí Tuệ và Đức Hạnh), là **Thiện Thệ** (Sugata: Bạc khéo đi đến nẻo lành), **người cha của Thế Gian** [hay **Thế Gian Giải** (Loka-vid) tức là bạc đã thấu hiểu Thế Gian], **Vô Thượng Sĩ** (Anuttara: Bạc tối cao không có ai vượt qua), **Kinh Pháp Ngự** [hay **Điều Ngự Trượng Phu** (Puruṣadamyasārathi) tức là bạc đã điều chỉnh được mình và nhân loại], **Thiên Nhân Sư** (Śāstra-deva-manuṣyānām: Bạc thầy của cõi Trời và cõi Người)... Hiệu là **Phật** (Buddha: Bạc Giác Ngộ). Người niệm Phật này thì sự ngu si, Ý ác, thói quen giận dữ (nộ tập) đều trừ. Tâm lành tự sinh, nghĩ ưa thích **Phật Nghiệp**. Ví như dùng dầu mè (ma du), táo đậu... gọi dầu thì trừ khử được sự dơ bẩn. Người trì Trai niệm Phật thời sự trong sạch của người ấy như thế, mọi người nhìn thấy đều tin tưởng ưa thích.

2_ Nên **niệm Pháp** (Dharmānusmṛti). Đức Phật đã nói **Pháp 37 Phẩm** (Saptatrimśad bodhipāḥ-ṣikā dharmāḥ: Tam Thập Thất Bồ Đề Phần Pháp) đầy đủ chẳng hủy nát, nghĩ nhớ đừng quên. Nên biết Pháp này là ánh sáng của Thế Gian. Người niệm Pháp này thì sự ngu si, Ý ác, thói quen giận dữ (nộ tập) đều trừ. Tâm lành tự sinh, ưa thích dùng **Pháp Nghiệp**. Ví như dùng dầu mè (ma du), táo đậu... tắm rửa thân thì trừ khử được sự dơ bẩn. Người trì Trai niệm Phật thời sự trong sạch của người ấy như thế, mọi người nhìn thấy đều tin tưởng ưa thích.

3_ Nên **niệm Chúng** (Saṃghānusmṛti: Niệm Tăng). Cung kính, gần gũi, nương cậy, y theo thọ nhận **lời dạy bảo sáng suốt** (Tuệ Giáo). Chúng Đệ Tử của Phật, có người được **Câu Cặng** (Srotāpatti-pratipannak: Nhập Lưu Hương, Tu Đà Hoàn Hương) thọ nhận **Câu Cặng Chúng** (Srotāpanna-phala: Nhập Lưu Quả, Tu Đà Hoàn Quả), có người được **Tần Lai** (Sakṛdāgāmi-pratipannaka: Nhất Lai Hương, Tu Đà Hàm Hương) thọ nhận **Tần Lai Chúng** (sakṛdāgāmi-phala: Nhất Lai Quả, Tu Đà Hàm

Quả), có người được **Bất Hoàn** (Anāgāmi-pratipannaka: Bất Hoàn Hương, A Na Hàm Hương) thọ nhận **Bất Hoàn Chứng** (Anāgāmi-phala: Bất Hoàn Quả, A Na Hàm Quả), có người được **Ứng Chân** (Arhat-pratipannaka: A La Hán Hương) thọ nhận **Ứng Chân Chứng** (arhat-phala: A La Hán Quả). Đây là Trượng Phu thuộc tám bậc (Bát bối: bốn Hương với bốn Quả) của bốn cặp (nhị song: Hương với Quả)...đều là những vị thành **Giới** (Śīla), thành **Định** (Samādhi), thành **Tuệ** (Prajña), thành **Giải** (Vimukti: Giải Thoát), thành **Độ Tri kiến** (Vimukti-jñāna-darśana: Giải Thoát Tri Kiến). Là bậc Thánh Đức, là bậc có đầy đủ Hạnh... Nên chấp tay (*cung-kính*) ruộng phước của các bậc Tôn Giả trên Trời dưới Trời ấy. Người niệm Chúng thì sự ngu si, Ý ác, thói quen giận dữ (nộ tập) đều trừ. Tâm vui tự sinh, ưa thích nghiệp của **Chúng** (Saṃgha:Tăng). Ví như dùng tro sạch giặt áo thì trừ bỏ được sự dơ bẩn. Người trì Trai niệm Chúng, thời Đức của người ấy như thế, mọi người nhìn thấy đều tin tưởng ưa thích.

4_ Nên **niệm Giới** (Śīlanusmṛti). Thân thọ nhận **Giới** (Śīla) của Phật, một lòng phụng trì, chẳng thiếu sót, chẳng vi phạm, chẳng lay động, chẳng lãng quên, khéo dựng lập, cẩn thận giữ gìn, làm những việc mà bậc có Tuệ đã nêu ra, sau này không có hối hận; chẳng đem phước thác cho hy vọng, hay bình đẳng dạy bảo người. Người niệm Giới này thì sự ngu si, Ý ác, thói quen giận dữ (nộ tập) đều trừ. Tâm vui tự sinh, ưa thích *Nghiệp nối tiếp của Giới* (Nghiệp thống Giới). Ví như lau gương trừ bỏ vết dơ ắt gương sáng tỏ. Người trì Trai niệm Giới thời sự trong sạch của người ấy như thế, mọi người nhìn thấy đều tin tưởng ưa thích.

5_ Nên **niệm Thiên** (Devānusmṛti). Thứ nhất là **Tứ Thiên Vương** (Catvāraḥ mahā-rājikāḥ), thứ hai là **Đao Lợi Thiên** (Trāyastriṃśa: tức Tam Thập Tam Thiên), **Diêm Thiên** (Yama: Dạ Ma Thiên), **Đâu Thuật Thiên** (Tuṣita: Đâu Suất Thiên), **Bát Kiêu Lạc Thiên** (Nirmita-vaśa-vartinī: Hóa Tự Tại Thiên), **Hóa-Ứng Thanh Thiên** (Paranirmita-vaśa-vartinī: Tha Hóa Tự Tại Thiên)... Nên tự nghĩ rằng: "*Ta vì có niềm tin (Śraddhā), có Giới (Śīla), có lắng nghe, có bố thí (Dāna), có Trí (Jñāna)... đến khi thân chết đi thời Tinh Thần sinh lên cõi Trời. Nguyên chẳng đánh niềm tin, Giới, sự lắng nghe, bố thí, Trí*". Người niệm Thiên này thì sự ngu si, Ý ác, thói quen giận dữ (nộ tập) đều trừ. Tâm vui tự sinh, ưa thích *Nghiệp nối tiếp của cõi Trời* (Thiên Thống Nghiệp). Ví như viên ngọc báu thường sửa trị cho trong sáng. Người trì Trai niệm Thiên, thời sự trong sạch của người ấy như thế. Phụng trì **tám Giới**, luyện tập **năm Niệm** là **Phật Pháp Trai** cùng với chư Thiên, tham **Đức** (Guṇa), diệt điều ác, hưng vượng điều lành, sau này sinh lên cõi Trời, cuối cùng đắc được **Niết Bàn** (Nirvāṇa). Thế nên bậc Trí, tự lực thực-hành, ra Tâm làm Phước

Như thế, này Duy-Da ! Phước của việc **trì Trai** có sự rõ ràng, đáng khen ngợi xa rộng. ví như mười sáu nước lớn trong thiên-hạ này. Mọi vật báu trong 16 nước lớn đầy nhiều đến nỗi chẳng thể xưng số lượng được, cũng chẳng bằng một ngày thọ nhận **Phật Pháp Trai**. Nếu so Phước đây kia, thời 16 nước lớn chỉ là một hạt đậu vậy.

_ Trên Trời xa rộng, chẳng thể xưng nói. 50 tuổi ở ngay nhân gian này là một ngày một đêm trên cõi Trời thứ nhất.

Sống 500 tuổi trên cõi Trời **Tứ Thiên** thứ nhất ngang bằng 900 vạn tuổi ở nhân gian. Người thọ nhận **Phật Pháp Trai** được sinh lên cõi Trời này.

100 tuổi ở nhân gian là một ngày một đêm trên cõi Trời **Đao Lợi**. Sống một ngàn tuổi ở cõi Trời Đao Lợi ngang bằng với ba ngàn sáu trăm vạn tuổi ở nhân gian.

200 tuổi ở nhân gian là một ngày một đêm trên cõi **Diêm Thiên**. Sống 2000 tuổi trên cõi Diêm Thiên ngang bằng với một ức năm ngàn hai trăm vạn tuổi ở nhân gian.

400 tuổi ở nhân gian là một ngày một đêm trên cõi Trời **Đâu Thuật**. Sống 4000 tuổi trên cõi Trời Đâu Thuật ngang bằng với sáu ức tám trăm vạn tuổi ở nhân gian.

800 tuổi ở nhân gian là một ngày một đêm trên cõi Trời **Bất Kiêu Lạc**. Sống 8000 tuổi trên cõi Trời Bất Kiêu Lạc ngang bằng với hai mươi ba ức bốn ngàn vạn tuổi ở nhân gian

1600 năm là một ngày một đêm trên cõi Trời **Hóa Ứng Thanh**. Sống một vạn sáu ngàn tuổi trên cõi Trời Hóa Ứng Thanh ngang bằng với chín mươi hai ức một ngàn sáu trăm vạn tuổi ở nhân gian.

Nếu người có **niềm tin** (Śraddhā), có **Giới** (Śīla), có lắng nghe, có **bố thí** (Dāna), có **Trí** (Jñāna)...vâng theo **Phật Pháp Trai** thời ngay lúc hết mạng, Tinh Thần của người ấy đều sinh lên sáu cõi Trời này. Được an ổn khoái lạc. Tốt đẹp thay ! Việc thiện rất nhiều, nhưng Ta chỉ nói chút ít vậy. Phàm người làm việc thiện thì Hồn Thần lên trên Trời, thọ nhận Phước vô lượng”.

Duy Đa nghe Đức Phật nói thuyết, thời vui vẻ bạch rằng: “Lành thay ! Lành thay Thế Tôn ! Phước Đức của việc trì Trai rất vui thích vô lượng. (*Chúng con*) nguyện thọ nhận Giới của Phật. Từ nay về sau mỗi tháng sáu ngày Trai, (*chúng con*) sẽ dốc hết sức làm Phước cho đến khi chết.

Đức Phật nói Kinh xong, (thời Đại Chúng) đều vui vẻ, thọ nhận lời dạy bảo.

PHẬT NÓI TRAI KINH

Hết

22/09/2011